

ת"פ 34310/11/18 - ועדה מקומית לתכנון ובנייה רכס הכרמל נגד נאסר סויטאת

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 34310-11-18 ועדה מקומית לתכנון ובנייה רכס
הכרמל נ' סויטאת

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

ועדה מקומית לתכנון ובנייה רכס
הכרמל באמצעות עו"ד ענאן דאגר

נגד

הנאשם

נאסר סויטאת
באמצעות בא כוחו עו"ד פואד דאוד

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו החלקית בכתב האישום בביצוע עבירות של אי קיום צו בימ"ש - עבירה לפי סעיף 210 לחוק (בנוסחו לפני תיקון 116 לחוק); ובביצוע עבירה של ביצוע עבודות ללא היתר - לפי סעיף 204 (א) + 208 לחוק (בנוסחו לפני תיקון 116 לחוק); עבודה אסורה ושימוש אסור - עבירה לפי סעיף 243(א)(5) בצרף הוראת סעיף 243(ג)(3)+(4)+(5) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה - 1965.

יוער, כי ההרשעה נעשתה כאמור על פי הודאתו של הנאשם בחלק מעובדות כתב האישום, נעשתה לפי הוראות סעיף 133 לחסד"פ בהעדר התביעה אשר לא התייצבה מס' פעמים לדין. עוד אציין, כי הנאשם זוכה מיתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, בהן כפר.

ראיות לעונש:

ההגנה הגישה סיכום רפואי של הנאשם (נ/1); סיכום תרופות (נ/2); אישור נכות מביטוח לאומי (נ/3); פסק דין של בית המשפט המחוזי בעניין הפטר בהליך פשיטת רגל של הנאשם (נ/4); אישור מביטוח לאומי על תשלומי אבטלה (נ/5).

טענות הצדדים:

כאמור, רק ההגנה התייצבה לדין וטענה בפני בית המשפט, ואילו המאשימה לא שלחה תובע מוסמך מטעמה. מכאן מתחייבת גם זהירות, שכן, בית המשפט לא ישים עצמו קטגוריה מקום שהקטגוריה לא מצאה להתייצב ולטעון לעונש.

ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם. נטען, כי מדובר בבנייה שנועדה למגורים ולא לשם גביית כספים או ייצור רווח כספי. המקרקעין הוחזקו על ידי משפחתו של הנאשם מספר רב של שנים, כאשר הפיכת השטח בו הוא מתגורר לשטח ציבורי נעשתה תוך שהוא מתגורר שם, כך לטענת הנאשם. מזה זמן מה פועל הנאשם לגליזציה אך קיימת בעייתיות וכיום ממתינים למסמכים. הנאשם פנה פעמים רבות לגורמים המוסמכים כולל ראש המועצה, על מנת לנסות לבדוק אופק תכנוני כלשהו ועושה הכל על מנת להכשיר את הבנייה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי מדובר בנאשם בן 64, בעל מצב רפואי קשה; לאחרונה עבר אירוע מוחי ונוטל תרופות רבות (ראה נ/1-3/נ). כמו כן, נטען כי הנאשם מצוי במצב כלכלי קשה, כאשר עבר הליך של שיקום כלכלי וקיבל הפטר במסגרת הליך פשיטת רגל (ראה נ/4). כמו כן, צוין כי היום הנאשם מקבל תשלומי אבטלה (ראה נ/5). ההגנה ביקשה כי בית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בבואו להטיל קנס כספי, בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין.

בנוסף, טענה ההגנה כי עצם העובדה כי המאשימה נעדרת מהדיונים בעניינו של הנאשם, על אף החלטות שיפוטיות שניתנו וידעה על הדיונים, מעידה על עדיפות נמוכה של תיק זה מטעם המדינה ואף מטעם זה על בית המשפט להקל בעונש.

לאור האמור, עתרה ההגנה להטלת קנס כספי מינימלי עד 10,000 ₪ לצד התחייבות להימנע מהעבירה. כמו כן, ביקשה ההגנה כי ככל שיוטל צו הריסה, יינתן עיכוב ביצוע לתקופה המקסימלית בחוק, בשים לב לכך שהעבירה בוצעה לפני התיקון.

אשר למאסר על תנאי התלוי ועומד במסגרת גזר דין קודם שם הנאשם בתיק 5451-10-10. טענה ההגנה כי הואיל והמאשימה אינה נמצאת כדי לבקש את הפעלתו, ובנסיבות התיק, ספק אם המאסר יחול ומבוקש לחילופין להאריכו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי יש לו 10 ילדים, שני ילדים גרים במקרקעין וגם להם יש ילדים. כמו כן, מסר כי גרושתו חיה עם כל ילדיה במקרקעין וגם היא חולה. עוד מסר הנאשם כי הוא היה אצל ראש המועצה, שילם בעבר תשלומים לתכנון ובנייה וכיום משלם ארנונה במקום והכל מסודר.

דיון והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בית המשפט העליון, עמד לא אחת על עבירות התכנון והבנייה, על היותן חזון נפרץ, וקבע שאלה פוגעות בשלטון החוק, בסדר הציבורי, ובמדיניות התכנונית. יש להיאבק בהן עד חורמה (ע"פ 917/85 **הוועדה המקומית לתכנון ובנייה גליל מזרחי נ' אבו נימר** [פורסם בנבו] (1987); רע"פ 4544/13 **ניסים נ' מדינת ישראל** - הוועדה המקומית לתכנון ובנייה באר טוביה [פורסם בנבו] (2013); רע"פ 4357/01 **סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה "אונז"** [פורסם בנבו]).

((2002)).

כפי שנפסק, עבירות התכנון והבנייה, פוגעות במרחב התכנוני, בסדר האינטרסים הציבורי התכנוני, בשלטון החוק. מעשיהם של הנאשמים, פגעו במכלול ערכים חברתיים אלה, במידה בינונית - גבוהה.

הנאשם פגע בערכים אלו במידה בינונית.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה, בנסיבות דומות, הכוללות ביצוע עבודות לשימוש ללא היתר, עבודה אסורה ושימוש אסור, ואי קיום צו שיפוטי נעה בין קנס של 10,000 ₪ ועד לקנס של 50,000 ₪, התחייבות כספית שנעה בין 20,000 ₪ ועד לסך של 50,000 ₪, מאסר על תנאי. לצד מרכיבי ענישה אלה, נוהגים בתי המשפט ליתן צו הריסה וצו לאיסור השימוש במבנה הלא חוקי, וחויב באגרה ותשלומי חובה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

הנאשם החל מחודש אוקטובר 2006 משתמש במקרקעין מושא כתב האישום ובמבנה בשטח של 146 מ"ר שבנה בהם, שלא כחוק. בעקבות כך, הוגש נגדו כתב אישום לבית משפט זה, הוא נדון עליו, הורשע וניתן נגדו, בין היתר, צו הריסה. כמו כן, הנאשם ביצע עבודה אסורה כמפורט החל מסעיף 7 לכתב האישום (למעט היקף הבנייה הנקוב, בה לא הודה הנאשם).

הנאשם הוא המשתמש במקרקעין והמחזיק בפועל בהם ומי שאחראי לשימושים ולביצוע העבודה האסורה וכן הוא מי שמוטלת עליו החובה להשיג היתר כדין. מדובר בעבירות המתמשכות מזה שנים רבות, החל משנת 2006, כאשר לכל אורך השנים, נמשכו הפרות הצווים והעבודה האסורה בה הורשע הנאשם והמבנה ממשיך לשמש את הנאשם ובני משפחתו למגורים מזה כ-15 שנים.

במעשיו פוגע הנאשם במרחב התכנוני ומפגין זילות כלפי החוק.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות הן פתרון מגורים.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם באירוע, וזאת על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה בנסיבותיו, ומידת האשם הגבוהה שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו הוא ראוי.

בנסיבות המקרה, לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מידת האשם העולה ממעשיו של הנאשם, הנסיבות הכרוכות בביצוע העבירה, ובהעדר התביעה אשר לא טענה לעונש בפני בית המשפט, מתחם העונש הוא: קנס שנע בין 10,000 ₪ ל-40,000 ₪, התחייבות כספית שתנוע בין 20,000 ₪ ל-50,000 ₪, כאשר לצד ענישה

זו, יינתנו צווי הריסה, צו איסור שימוש שיעוכב ביצועם על מנת לאפשר לנאשם להסדיר את הבניה הלא חוקית. עונש המאסר המותנה יוארך. שכן, אין בפני טיעון מצד המדינה המבקשת להפעילו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי להתחשב בכך שמדובר באדם בן 64 הסובל ממצב רפואי לא פשוט. ממסמכים רפואיים שהוגשו לבית המשפט, עולה כי המשיב עבר לאחרונה אירוע מוחי והוא מטופל בתרופות רבות. כמו כן, עיון במסמכים שהוגשו מעלה כי אף מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע ומצאתי כי יש להתחשב בכך בגובה הקנס שיוטל בסופו של יום על הנאשם.

עוד יצוין כי לנאשם 10 ילדים, חלקם מתגוררים במבנה האמור וכן מתגוררים שם אף גרושתו וילדיה, כך לדברי הנאשם. הנאשם מסר כי הוא פועל לקבלת היתרים מתאימים, אך נכון להיום אלה טרם הוסדרו. עוד לקחתי בחשבון את נטילת האחריות של הנאשם למעשיו המתוארים בכתב האישום, גם אם באופן חלקי.

לנאשם עבר פלילי בתחום התכנון והבניה כפי שעולה מכתב האישום וגזר הדין שהוצג למותב זה בת"פ 5451-10-10. יצוין כי מעיון בגזר הדין עולה כי לנאשם מאסר על תנאי של חודשיים למשך שנתיים החל מיום 15/1/15 התקף לחלק מהעבירות בהן הורשע.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאריך עונש מאסר מותנה של שני חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 5451-10-10 (שלום חיפה) ביום 13/6/13 - בשנתיים נוספות מהיום.
2. קנס בסך 20,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים החל מיום 1/1/22 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את צו המאסר.
3. התחייבות כספית בסך 30,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה.
4. ניתן בזה צו הריסה למבנה הלא חוקי מושא כתב האישום - ביצוע הצו ע"י המאשימה.
5. ניתן בזה צו איסור שימוש במבנה הלא חוקי מושא כתב האישום.
6. ביצוע הצווים הנ"ל מעוכב למשך 10 חודשים מהיום על מנת לאפשר לנאשם לאשרר את הבניה הלא חוקית.
7. מחייב את הנאשם בתשלום אגרה ותשלומי חובה המגיעים ממנו אלו ניתן לו היתר בסך כולל של 5,000 ש"ח. ככל ששולם על ידו סכום כלשהו לצורך הבניה הוא ינוכה מחיוב זה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.